

stilling til spørgsmålet. Ethvert aftaleparti kan kræve fornyet vurdering, hvis det anser de politiske forudsætninger for væsentligt ændret.

Danmarks særlige stilling

De danske forbehold er fastlagt i Edinburgh-afgørelsen og suppleret af en særlig protokol til Amsterdam-traktaten. De danske særordninger kan ikke ændres uden dansk samtykke og bevarer derfor, så længe Danmark ønsker det. Danmark tilkendegav i Edinburgh, at vi ikke vil forhindre de andre lande i at udvikle samarbejdet på de områder, hvor vi har forbehold.

Forbeholdene er fastholdt med den nye traktat. Samtidig er der med Lissabon-traktaten skabt mulighed for, at Danmarks forbehold vedrørende EU-samarbejdet om retlige og indre anliggender kan ændres, såfremt det godkendes ved en folkeafstemning. Det betyder i givet fald, at Danmark fra sag til sag tager stilling til deltagelse i samarbejdet på dette område.

Det er helt afgørende, at dansk EU-politik også på disse områder hviler på det nødvendige folkelige fundament. En ændring af Danmarks særlige stilling kan kun ske ved senere, særskilt folkeafstemning.

Aftalens status

Aftalen er udtryk for en grundlæggende politisk forståelse mellem de deltagende partier på de områder, aftalen dækker. Aftalen indgår i Europaudvalgets betænkning over lovforslaget om ratifikation af Lissabon-traktaten.

Aftalen gælder, så længe som den traktat, der blev undertegnet i Lissabon den 13. december 2007. En ændring af aftalen forudsætter enighed mellem aftalepartierne.«

Venstres, Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget henviser til de synspunkter om en eventuel folkeafstemning om Lissabon-traktaten, der blev fremført af udenrigsministeren og de nævnte partiers ordførere i forbindelse med forespørgselsdebater F 1 den 11. december 2007.

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget finder det overordentlig beklageligt, at det ikke har været muligt at mobilisere et flertal for en folkeafstemning om Lissabon-traktaten, hvis indhold stort set er identisk med indholdet i forfatningstraktaten, der jo skulle have været til folkeafstemning. Vi vil i denne forbindelse henviser

til SF's beslutningsforslag B 13 om en folkeafstemning og til vores indlæg i forbindelse med forespørgselsdebater F 1 den 11. december 2007.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Lissabontraktaten er af dens tilhængere blevet udlagt som den helt store demokratiske reform af EU-samarbejdet. Dansk Folkeparti kan ikke genkende denne udlægning. Tværtimod fører traktaten, hvis hovedindhold er sammenfaldende med den hedengangne EU-forfatning, til øget EU-regulering over Danmark, dårligere muligheder for dansk indflydelse og et charter, som gør alle anliggender til mulig genstand for Domstolens vurdering.

Endvidere skal Dansk Folkeparti beklage, at et flertal af Folketingets partier har afvist at holde folkeafstemning om den nye traktat. Det strider grundlæggende mod den demokratiske tradition, Danmark længe har haft ved ratifikation af EU-traktater.

Den konkrete kritik

I forhold til nærhedsprincippet, som er blevet forfremmet i den nye traktat, er det rigtigt, at de nationale parlamenter med traktaten får mulighed for øget kontrol hermed. Det er der bare ikke så meget nyt i. Alle institutioner har siden nærhedsprincippet's indførelse kunnet påberåbe sig, at dette ikke blev overholdt. Det afgørende problem med nærhedsprincippet har imidlertid altid været, at der ikke er nogen konsekvens forbundet med dets overtrædelse. Og det problem løser Lissabontraktaten ikke. Hvis en tredjedel af de nationale parlamenter klager over brud på nærhedsprincippet, har Kommissionen alene pligt til at genoverveje sit forslag. Kun hvis Rådet og Europa-Parlamentet støtter klagen, er Kommissionen forpligtet til at tage forslaget af bordet. Det ironiske er, at det allerede i dag er Rådet og Europa-Parlamentet, der har lovgivningskompetencen – og derfor allerede i dag har beføjelsen til at skrotte et forslag fra Kommissionen. Reformtraktaten er derfor gammel vin på nye flasker. Godt nok har det aldrig før direkte stået i traktaten, at de nationale parlamenter skal føre denne kontrol, og for så vidt må det betragtes som et udtryk for øget fokus på nærhedsprincippet – men at det også fører til mere nærhed, er højst tvivlsomt.

Dansk Folkeparti vender sig endvidere mod argumentet om, at den forøgede magt til Europa-